

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

**Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΟΥΔΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΝΥΜΟΥΜΕΝΟΥ ΘΑΛΛΑΙΟΥ Η ΛΕΒΒΑΙΟΥ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2007

Ἀναφοραὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα

...Ἰούδαν Ἰακώβου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην... (Λουκ. στ' 16).

Λέγει αὐτῷ **Ἰούδας**, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν (Ἰω. ιδ' 23).

... Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὓς ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἄνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς καὶ **Ἰούδας Ἰακώβου** (Πράξ. α' 13).

Τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων, ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἄνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, **Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος**, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν (Ματθ. ι' 2-4).

...Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ **Θαδδαῖον** καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην (Μαρκ. γ' 18).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΙΟΥΔΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΝΥΜΟΥΜΕΝΟΥ ΘΑΛΛΑΙΟΥ Η ΛΕΒΒΑΙΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΙΘ' Ἰουνίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν μαθητὴν τοῦ Κυρίου
τὸν πνευματέμφορον,
θεοειδῆ Ἰούδαν,
ἀδελφὸν Ἰακώβου,
ἀμφίβληστον ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ
ὃν ἐζώγρησε μέλψομεν,
καὶ ἀλιεῖα ἀνέδειξε τῶν ψυχῶν
οἰκουμένης ἐν τοῖς πέρασι.

Τοῦ Παρακλήτου κινύραν
καὶ ἄρπαν χάριτος
τῆς θείας εὐσχημόνως,
παναρμόνιον ὄντως,
Ἀπόστολον Ἰούδαν, τὸν τοῦ Χριστοῦ
μεγαλύναντα ὄνομα
ἔργοις καὶ λόγοις τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ
ὡς θεόπνουν χριστοκήρυκα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων
πανσόφων δώδεκα
τὸν ἕνα εὐσεβούντων
αἱ χορεῖαι, Ἰούδαν
τιμήσωμεν τὸν θεῖον ὡς θησαυρὸν
εὐσεβείας ἀσύλητον
καὶ ἀληθείας σφζούσης ὡς τιμαλφῆ
καὶ πολυέδρον ἀδάμαντα.

Εὐαγγελίου κηρύττων
ἀρχὰς τοῖς πέρασι
τῆς οἰκουμένης δρόμον
εὐσθενῶς μαρτυρίου
διήνυσας, Ἰούδα θεοειδές,
καὶ ἀπίστων τοῖς βέλεσι
καιρίως, μάκαρ, ἐτρώθης ὡς ἀληθῶς,
γενναιότατε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν ἀκτῖσι ἀειφώτοις διδασκαλίας
 διαλύσαντα σκοτομήνην ἀγνωσίας,
 Ἀπόστολον Ἰούδαν, τὸν πνευματέμφορον,
 ὃν σαγήνη ἐζώγρησε τοῦ Κυρίου
 καὶ χάρις Αὐτοῦ ἀνέδειξεν ἀλιέα ἀνθρώπων,
 ἐκθύμως ἐπαινέσωμεν κρᾶζοντες·
 Εὐαγγελίου κῆρυξ διαπρύσιε,
 ὁ μαρυρίου κατακοσμούμενος στεφάνοις,
 μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ ἐλεήμονι
 στεφανῶσαι καὶ ἡμᾶς στέφει ἀφθίτου μακαριότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ.

Κήρυκα τοῦ σεπτοῦ
 Εὐαγγελίου θεῖον,
 τιμήσωμεν Ἰούδαν,
 ὡς μαθητῶν Κυρίου
 καὶ Ἀποστόλων κλείσμα.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦκουσας διδαχῶν
 Χριστοῦ τῶν σωτηρίων,
 Ἀπόστολε Ἰούδα,
 ἐκ τῶν Αὐτοῦ πανσέπτων
 χειλέων, πνευματέμφορε.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τρίβον τὴν ἱερὰν
 ἐβάδισας, Ἰούδα,
 σεμνῶν θεοκηρύκων
 καὶ ῥόδοις μαρτυρίου
 ἐκόσμησας τὸν βίον σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε Πλαστουργέ
 σὺν συνανάρχῳ Λόγῳ
 καὶ Πνεύματι τῷ θεῷ,
 Τριάς ἢ ἐν μονάδι
 ὑπεραγία, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Χαῖρε, ἡ τὸν Χριστόν,
τὸν ἕναν τῆς Τριάδος,
ὑπερφυῶς τεκοῦσα,
Κυρία Θεοτόκε,
Θεοῦ Ὑψίστου σκῆνωμα.**

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στί καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

**Ἰούδα, Ἀπόστολε Χριστοῦ
ἱερὲ καὶ πάνσοφε,
τοῦ Ἰακώβου αὐτάδελφε,
καὶ ὁμηγύρεως
τῶν Αὐτὸν κυκλούντων
μαθητῶν διάκοσμε,
κατείδες τοῖς ἰδίοις σου ὄμμασιν
Αὐτοῦ τὰ θαύματα,
τὰ παθήματα τὰ ἄχραντα
καὶ τὴν θείαν
Αὐτοῦ ἐξανάστασιν.**

**Ἰούδα, ἀπήντησε σαφῶς
σοῦ τῷ ἐρωτήματι
ὁ Ζωοδότης Θεάνθρωπος
καὶ σοῦ Διδάσκαλος·
ἐὰν ἀγαπᾷ με
τίς καὶ θεῖον λόγον μου
τηρήσει ὁ Πατήρ μου ὁ Ὑψιστος
αὐτὸν ὁ εὐσπλαγχνος
ἀγαπήσει καὶ ποιήσωμεν
τὴν καρδίαν
αὐτοῦ θεῖον σκῆνωμα.**

**Ἰούδα, εἰς ἅπασαν τὴν γῆν
τῶν κατορθωμάτων σου
ἐξῆλθε φθόγγος ὁ ἔνθεος
καὶ τοὺς καθεύδοντας
ἐν σκιᾷ θανάτου
ἤγειρε πρὸς θέωσιν**

καὶ ἄληκτον ζωὴν, θεοφρούρητε
καὶ θεοπρόβλητε,
ὁ κηρύττων ἂ ἐώρακας
ὄμμασί σου
βροτῶν πρὸς διάσωσιν.

Ἰούδα σοφέ, ὡς φοιτητῆς
τοῦ Ὑψίστου ἄριστος,
παρὰ τοὺς πόδας ἐφοίτητας
Αὐτοῦ καὶ ἔμαθας
τὴν σωτηριώδη
θαυμαστῶς ἀλήθειαν,
ἣν φθέγμασιν ἐδίδαξας θείοις σου
κόσμου τοῖς πέρασι,
Μεσοποταμία, ἔνδοξε,
καὶ Ἐδέσση,
Ἀπόστολε τίμιε.

Ἰούδα, ἐν πόλει Ἀραράτ
συλληφθεὶς, ἀήττητε,
σχοινίῳ μάρτυς τῆς πίστεως,
δεθεὶς, αἰοίδιμε
αἰωρήθης ξύλῳ
καὶ ἀπίστων βέλεσιν
ἐτρόθης τὴν καρδίαν, ἣν Κτίσαντι,
μάκαρ, παρέδωκας,
τῷ Ἁγίῳ Διδασκάλῳ σου,
μεθ' Οὗ χαίρη
ἐν πόλου σκηνώμασιν.

Ἰούδα φωσφόρε, σὴν λαμπρὰν
ὄντως καὶ πανίερον
πανηγυρίζομεν μνήμην σου
πιστῶν οἱ σύλλογοι
σήμερον καὶ ὕμνοις
στέφοντες ἀγῶνάς σου
στερόρους πρὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπικράτησιν
τῆς θείας πίστεως
ἐκτενωῶς παρακαλοῦμέν σε·
πόλου δόξης
ἡμᾶς καταξίωσον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ μαθητὰ καὶ Ἀπόστολε,
ὁ πῶν ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος καὶ μὴ διψήσας εἰς τὸν αἰῶνα,
Ἰούδα, τῶν Δώδεκα ὄλβε πολῦτιμε,

ἐπάκουσον τῶν ἡμῶν θερμῶν δεήσεων
καὶ δὸς ἡμῖν ἐξ αὐτοῦ πιεῖν, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν
ὡς δοχεῖον τῆς χάριτος καὶ μαρτυρίου διαυγέστατον κυάθιον,
πρὸς βίον κρείττονα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α΄ 3 -9)

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς
ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς
κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον,
τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ
φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι
ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστί,
λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
πίστεως πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ
δοκιμαζομένου εὗρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς Ὅν
ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ
καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν,
σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α΄ 13 -19)

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν
ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ
συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,
ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ
ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ
ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαροῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ,
ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,
ἀλλὰ τιμῷ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ΄ 11 -16)

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν
ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν

ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α΄.

Τὸν σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερφῶ φθεγγξάμενον ξένοις ῥήμασιν ἅμα τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, Ἰούδαν τὸν ἀεισέβαστον, τιμήσωμεν λέγοντες· νοητὲ ἀστὴρ τῆς εὐσεβείας καὶ παμφαέστατον σέλας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας, ὁ πολλοὺς φωτίσας ἀστραπαῖς τῶν ῥημάτων σου καὶ σὺν τῇ τρισηλίῳ Θεότητι συνευφραϊνόμενος, μὴ παύσῃ φωτίζων καὶ ἀγιάζων εὐχαῖς σου τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος β΄.

Τὸν ἐν Ἐδέσση καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ Ἀραρὰτ φωτίσαντα τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδοντας, Ἰούδαν, τὸν πνευματέμφορον Ἀπόστολον, τιμήσωμεν ὡς δοχεῖον τοῦ ἱεροῦ Παρακλήτου διαυγέστατον ἐν κατανύξει κραυγάζοντες· ποταμὲ χαρίτων ἀκένωτε, ὁ τοῖς νάμασι τῶν διδαχῶν σου ποτίσας τὴν ὑφήλιον, δρόσισον καὶ ἡμῶν τὰς ἀνχμώσας καρδίας καὶ παῦσον τὸν καύσωνα τῶν δεινῶν ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Ἦχος γ΄.

Ἀδελφοθέου Ἰακώβου ἀυτάδελφε, Ἰούδα, ὁ τὴν κλῆσιν παρὰ τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου δεξάμενος, καὶ Αὐτοῦ μαθητῆς εὐπειθῆς καὶ Ἀπόστολος γενόμενος, ἀλιεύειν ἀνθρώπους χάριν εἴληφας· ἀθλητικῶ οὖν τέλει τελέσας τὸν ἀγῶνα οἰκείοις αἵμασιν ἐπέχρωσας τὸν ἀποστολικόν σου χιτῶνα καὶ βραβεῖα νίκης ἀλήκτου ἐδέξω παρὰ τοῦ Διδασκάλου σου, Ἰησοῦ, τοῦ μόνου δυναμένου σφῆζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ἀπόστολε Ἰούδα, τῶν δώδεκα πολυτίμητον μάργαρον, ὁ διακοσμήσας Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν τῇ σῆ παρουσίᾳ

καὶ αὐξήσας τὴν λογικὴν τοῦ Ὑψίστου ποιμνὴν σοῖς φθέγμασι,
πορευόμενος θεία χάριτι πάντα τὰ ἔθνη ἐμαθήτευσας
διδάσκων αὐτὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγάπης καὶ σωτηρίας·
πολλοὺς ὅθεν ἐλκύσας πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος τῆς εὐσεβείας
καὶ χειραγωγήσας πρὸς τὴν ἀτελεύτητον μακαριότητα
ἀπῆλθες ὑπαντῆσαι τῷ Θεανθρώπῳ Διδασκάλῳ σου καὶ Κυρίῳ,
τῷ βραβεύοντι δασιλῶς εὐχαῖς σου πᾶσι
τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸ κρυπτον ἀποστολικὴν καρδίαν τίμιον σῶμά σου, Ἰούδα,
τὸ τεταλαιπωρημένον καὶ πεπονθὸς ἐκ τῆς ὀδοιπορίας
πρὸς τοῦ Εὐαγγελίου διάδοσιν,
εἰς ἄρσιν ἐπὶ ξύλου καὶ τρωσιν ὑπὸ βέλους ἀνόμων παρέδωκας·
λαβὼν ὅθεν τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως
ὡς Ἀπόστολος καὶ μάρτυς,
στεφηφόρος ἀπῆλθες ἀπολαῦσαι τῆς ἀγήρω μακαριότητος,
ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσαι πρεσβείαις του
τοὺς τιμῶντας ἐν ὕμνοις τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ζωοποιηθεὶς τοῦ Χριστοῦ
σεπτῆ σαγήνῃ καὶ βαδίσας τὰ βήματα
τῶν δώδεκα Ἀποστόλων,
ὧν εἷς ὀφθεῖς ἐξ αὐτῶν,
θαυμαστὲ Ἰούδα,
πνευματέμφορε·
ἀκούσας γὰρ, ἔνδοξε,
τῶν ῥημάτων τοῦ Κτίσαντος
τῶν ζωηφόρων
καὶ ἰδὼν τὰ θαυμάσια,
ἃ ἐτέλεσεν
ὁ Θεάνθρωπος Κύριος,
ἔλαβες Πνεῦμα ἅγιον
καὶ πόθῳ ἀνέδραμες
κηρῦξαι τῇ οἰκουμένῃ
τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον,
χαρᾶς τὰς καρδίας
τὸ πληροῦν χριστεπωνύμου
παντὸς πληρώματος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

**Χαίροις, Εὐαγγελίου τὸ φῶς,
ὄπερ ἀνέτειλε σαφῶς ἐν καρδίᾳ σου
καὶ ὅλον σε, θεοφόρε,
φωτολαμπῇ ἀληθῶς
ἔδειξεν, Ἰούδα
χριστομίμητε,
φωστῆρ ὡς ἀνέσπερος
πάση κτίσει ἀνέτειλας
καὶ τοὺς κειμένους
ἐν σκοτίᾳ ἐφώτισας,
ἐνθεώτατε,
ἀγνωσίας, Ἀπόστολε·
ὅθεν τὴν θείαν μνήμην σου
ἡμεῖς καὶ φωτόλαμπρον
περιχαρῶς ἐκτελοῦντες
ἐν κατανύξει κραυγάζομεν·
Χριστὸν ἐκδυσώπει
καταπέμψαι σοῖς ἰκέταις
ἰσχὺν καὶ δύναμιν.**

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

**Χαίροις, ὁ ταῖς αἱμάτων ῥοαῖς
καταφοινίξας τῆς ψυχῆς σου ἱμάτιον,
θειότατε χριστοκῆρυξ,
Ἰούδα θεοειδές,
τῶν ἐσκοτισμένων
ἢ ἀνάβλεψις·
αὐτήκοε ἐνδοξε
διδαχῶν τῶν τοῦ Κτίσαντος,
Θεοῦ τοῦ Λόγου,
καὶ αὐτόπτα θειότατε
τῆς ἐγένεσεως
τῶν νεκρῶν καὶ ἰάσεως
τῶν ἀσθενούντων, ὄλβιε,
Αὐτοῦ θεία χάριτι
ξένα τελεῖν ἠξιώθης
θαύματά σε θαυμαστώσαντος,
σεπτοῦ Θεανθρώπου,
τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

**Τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀνιοτελοῦς ἀγάπης ἀκούσας τοῦ μηνύματος
ὑπὸ τῆς ἐνυποστάτου ἀγάπης, τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου,**

καὶ σοφισθεὶς ὑπὸ τοῦ Παρακλήτου ἐν Σιών Πνεύματος,
 τοῦ σοφοῦς τοὺς ἀσόφους δεικνύοντος,
 ἐξήλθες εἰς τοῦ Εὐαγγελίου διάδοσιν, Ἀπόστολε Ἰούδα·
 φωτίσας ὅθεν ἀστραπαῖς τῶν διδαγμάτων σου τὰ ἔθνη
 ἀπῆλθες πρὸς τὸν Φωτοδότην Διδάσκαλον Σου,
 τὸν φωτίζοντα καὶ ἀγιάζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Νῦν ἀπολύεις...**τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ζωγρηθέντα σαγήνη τοῦ Λόγου Κτίσαντος,
 τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου
 ὡς ἐκλεκτὸν τοῦ χοροῦ
 Ἀποστόλων ἀνυμνήσωμεν τῶν δώδεκα,
 θεῖον Ἰούδαν, εὐσεβῶς,
 τὸν ζωγρήσαντα λαοὺς
 σαγήνη αὐτοῦ φθεγμάτων
 καὶ ἀθλητὴν τροπαιοῦχον,
 αὐτοῦ πρεσβεΐαις καταφεύγοντες.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ
 Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Φωστῆρα τηλαυγῆ
 τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων
 ἀυγαῖς πνευματικαῖς
 τὸν φωτίσαντα κόσμον
 ἐκθύμως τιμήσωμεν
 μαθητὴν ὡς θεϊότατον
 καὶ ἀλκίφρονα
 καὶ εὐσταλῆ ἀθλοφόρον
 πόθῳ κράζοντες·
 πνευματοφόρε Ἰούδα,
 ἡμῶν ζόφον σκέδασον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι ἡμῖν

σὸν πανίερρον Τόκον
καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ
καὶ Θεόν, Παναγία
Παρθένε, βοῶμέν σοι,
τοῖς πιστῶς μακαρίζουσι
σὲ ὡς εὐσπλαγγνον
τοῦ Θεανθρώπου Μητέρα,
τοῦ οἰκτίροντος
καὶ ἐλεοῦντος ἀπαύστως
τὸ γένος τὸ βρότειον.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐξ ὅλης καρδίας σου
Θεὸν τὸν Τριαδικὸν
καὶ τῆς διανοίας σου
καὶ τῆς ψυχῆς ἀληθῶς,
Ἰούδα Ἀπόστολε,
πάνσοφε, ἀγαπήσας
καὶ τὸν λόγον τηρήσας
Τούτου ἠγαπησέ σε
ὁ σὲ κήρυκα δείξας
ὀνόματος Αὐτοῦ καὶ πηγὴν
ἄφθονον χάριτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ Λόγου σκῆνωμα
περικλεές, Μαριάμ,
ἀνάκτορον πάμφωτον
καὶ οἶκος φωτολαμπῆς
ἐδείχθης, Μητρόθεε,
ἢ ἐν ἀγνῇ γαστρὶ σου
δεξαμένη ἀπάσης
κτίσεως Βασιλέα,
ἐν χερσὶ τὸν κρατοῦντα
τὰ σύμπαντα, Σωτῆρα Χριστόν,
τὸν πολυεύσπλαγγνον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Γλωσσοπυρσόμορφον Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
ἡμέραν εὐσημον κατείδες, ἔνδοξε,
Πεντηκοστῆς ἐπὶ τῆς σῆς, Ἰούδα πνευματοφόρε,
κεφαλῆς ἰστάμενον καὶ φωτίζον σε ζόφωσιν
διαλύσαι τάχιστα τῶν ἐθνῶν φέγγει λόγων σου·

διό σε ὡς κηρύκων πανσόφων γέρας λαμπρόν σε ἀνυμνοῦμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
 φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
 ἄγνη Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
 καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
 ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
 καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ι' 16 - 21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ
 ἀκούει...

Ζήτηι τῇ Η' Νοεμβρίου.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ Νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναζωσάμενος τὴν ὄσφυν ἐξῆλθεν εἰς κήρυξιν
 τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, Ἰούδα Ἀπόστολε·
 ἀξιωθεὶς ὅθεν ἔθνεσι κηρῦξαι τὴν εὐσέβειαν
 καὶ λαοὺς φωτίσαι τοὺς καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
 ἀπῆλθες Χριστῷ ὑπαντήσαι, τῷ Φωτοδότῃ Κυρίῳ,
 τῷ φωτίζοντι καὶ ἀγιάζοντι εὐχαῖς σου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ἰούδαν γεραίρω, ὁμαίμονα Ἀδελφοθέου . X.»

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἰούδαν Ἀπόστολον,
 τὸν μαθητὴν τὸν θεόπνευστον,
 τὸν ἕνα τῶν Δώδεκα,
 ὃν χάρις ἡ πανσθενῆς
 ἐπεσκίασε
 τοῦ Πνεύματος τοῦ θεοῦ
 καὶ ἔδειξε κήρυκα
 πίστεως, μέλψωμεν.

Ὁ σπόρος τοῦ Κτίσαντος,
 Καλοῦ Σπορέως, καρδίαν σου
 σεπτὴν ἐγεώργησεν,
 Ἰούδα θεοειδές,
 πρὸς πολύφορον
 καρποφορίαν, μάκαρ,
 δι' ἧς πάντα ἔθρεψας
 κτίσεως πέρατα.

Ἑμνοῦντες, Ἀπόστολε
 Ἰούδα, μνήμην τὴν θεϊαν σου
 ὡς πνευματοκίνητον
 σὲ μελωδοῦμεν λαμπρῶς
 ὄντως κήρυκα,
 ὃν ἠύγασεν ἡ χάρις
 ἡ γλωσσοπυρσόμορφος
 τοῦ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δυνάμει, πανύμνητε,
 τῆς μητρικῆς παρῶρησίας σου
 ἐνίσχυσον ἅπαντας,
 Θεογεννῆτορ ἀγνή,
 μεγαλύνοντας
 πληθὺν σῶν θαυμασιῶν
 καὶ ὕμνοις δοξάζοντας
 Τόκον τὸν θεϊόν σου.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ἀπόστολε πάνσοφε Ἰούδα,
 Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀκολουθῶν
 Αὐτοῦ κατείδες θαύματα,
 τὴν ἐκουσίαν Σταύρωσιν,
 φωτοειδῆ Ἀνάστασιν
 καὶ λαμπροφόρον Ἀνάληψιν.

Νῦν πάντες ὕμνοῦντές σε, Ἰούδα,
 ὡς Δώδεκα Κτίστου μαθητῶν
 διάκοσμον καὶ κήρυκα
 Εὐαγγελίου πάνσοφον
 τιμῶμεν τοὺς ἀγῶνάς σου
 πρὸς ἀληθείας ἐδραΐωσιν.

Γηθόμενοι μέλομεν, Θαδδαῖε,
 πορείαν τὴν σὴν πρὸς φωτισμὸν

ἔθνῶν κατὰ παρότρυσιν
Χριστοῦ καὶ εἰς τὸ ὄνομα
αὐτῶν Τριάδος βάπτισιν,
Πατρός Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσον, Κεχαριτωμένη,
ἡμῶν τῶν δεήσεων ταχὺ
καὶ πέμψον πᾶσιν ἔλεος
τὸ ἄμετρον τοῦ Τόκου σου
καὶ οἰκτρομῶν τὸ πέλαγος
τὸ ἀχανές, Μητροπάρθενε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δωδεκαρίθμου Ἀποστόλων χορείας
καὶ μαθητῶν Χριστοῦ φαιδρὰν λαμπηδόνα,
Ἰούδα τὸν θεόπνευστον, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς
μέλψωμεν ὡς κήρυκα θείου Εὐαγγελίου
καὶ φωστῆρα πάμφωτον οἰκουμένης ἀθλήσει
τὸν εἰληφότα στέφανον χρυσοῦν
ζωῆς ἀφθίτου, πιστῶν τὰ συστήματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ, Παναγία Παρθένε,
καταφυγὴ τῶν χριστωνύμων ἀπάντων,
βοήθεια καὶ στήριγμα καὶ σκέπη θερμή,
πᾶσιν ἐπιβράβευσον εὐσεβέσι κατ' ἄμφω
ῥῶσιν καὶ ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν οὐρανόθεν
σαῖς ἰκεσίαις πρὸς τὸν Λυτρωτὴν,
πλουσίως πᾶσιν ἐλέη παρέχοντα.

Ῥοδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ραντισμῷ δεήσεών σου
ἀγιάζεις ἀείποτε
τοὺς ἀνευφημοῦντας
ἀποστολικὴν σου δεινότητα
καὶ χάριν, μάρτυς Ἰούδα, θεοεἰκέλε,
δι' ἧς πέρατα
τῆς οἰκουμένης ἐφώτισας.

Αναλώσας, θεοφόρε,
σεαυτὸν τῷ κηρύγματι
τοῦ Εὐαγγελίου

ὄφθης ἀποστόλων ἀκρόρεια
καὶ φωτιστῶν τῶν ἐθνῶν, Ἰούδα πάνσεπτε,
σεμνολόγημα
καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα.

Ἰαμάτων ἀνεδείχθης
καὶ θαυμάτων ἀστείρευτος
ποταμός, Ἰούδα,
Ἀποστόλων δώδεκα σέμνωμα
καὶ Ἰακώβου ἀντάδελφε θειότατε·
ὄθεν μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον σέβομεν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι πάσης ἐπηρείας
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος,
Κεχαριτωμένη,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἀειπάρθενε,
καὶ συμφορῶν κατωδύνων καὶ στενώσεων
τοὺς προσφεύγοντας
τῇ ἀρῶραγεῖ προστασίᾳ σου.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥς θεῖον Ἀπόστολον
Χριστοῦ σε μεγαλύνομεν,
τὸν ἀκολουθήσαντα ταῖς τρίβοις
τοῦ Θεανθρώπου
καὶ κατιδόντα Αὐτοῦ
τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν
λαμπροφόρον ἔγερσιν,
ὦ Ἰούδα πανεύφημε.

Ονοῦς ὁ οὐράνιος,
Ἰούδα, κατηγλαΐσας
ἔθνη διδαχαῖς σου θεοπνεύστοις
καὶ θεῖαν πίστιν
σοῦ Διδασκάλου σεπτοῦ
ἐκράτυνας, πάτερ θεαυγές,
Ἰακώβου ὄμαιμον
Αὐταδέλφου φιλόχριστε.

Μαρτύρων τῆς πίστεως,
Ἰούδα, ἐγκαλλώπισμα,
βέλεσιν ἐτρώθης τὴν καρδίαν
καὶ βλέφαρά σου

σφραγίσας τὰ χοϊκὰ
διήνοιξας κόρας σῆς ψυχῆς
βλέπειν τὰ αἰώνια
καὶ ἀεὶ διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Ἄγνη ἀειπάρθενε,
δυσώπει τὸν Θεάνθρωπον
καὶ Υἱόν σου δοῦναι σοῖς οἰκέταις,
ἰσχὺν καὶ σθένος
πατήσαι τοῦ δυσμενοῦς
τὰ ἔνεδρα καὶ αὐτοῦ ταχὺ
θραῦσαι ἅπαν φρύαγμα,
Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ἰδεῖν Χριστοῦ κατηξίωσαι
τὰ πάθη, τὴν ταφήν καὶ τὴν ἔγερσιν
τὴν ζωοπάροχον,
ἦν ὡς αὐτόπτης ἐδίδαξας
τῇ οἰκουμένη πάση,
Ἰούδα ἔνθεε.

Μαρτύρων δήμοις τῆς πίστεως
καλῶς συνηριθμήθης, Ἀπόστολε,
ἐχθρῶν τοῖς βέλεσι
τρωθεὶς καρδίαν τὴν θεῖαν σου,
Ἰούδα, Ιακώβου
σεπτοῦ αὐτάδελφε.

Ο θαυμαστώσας σε Κύριος,
σεπτὸς Διδάσκαλός σου, Ἀπόστολε
Ἰούδα, ἔνθερμον
ἡμῖν μεσίτην σε ἔδειξε
καὶ πρεσβευτήν καὶ ῥύστην
ἐν περιστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Ναὲ Θεοῦ ἀχειρότευκτε,
ἀγίασον τοὺς σοὶ καταφεύγοντας,
Θεογεννήτρια,
καὶ τὸν Υἱόν σου δοξάζοντας,
ἀεὶ πᾶσαν τὴ κτίσιν
καθαγιάζοντα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ' δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν θεοφόρον καὶ θεόκλητον Ἀπόστολον,
ὡς θείων λόγων τοῦ Παντάνακτος αὐτήκοον
καὶ αὐτόπτην θαυμασίων Αὐτοῦ τῶν ξένων
εὐφημήσωμεν Ἰούδαν τὸν θειότατον,
τὸν φωτίσαι πορευθέντα τὴν ὑφήλιον
ὑμνοῖς κράζοντες· Χαίροις, στόμα τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἄριστε χριστοκῆρυξ,
Ἀποστόλων φαιδρότης
τῶν δώδεκα ὑπάρχεις, Ἰούδα,
καὶ λαμπρότης στερόρων ἀθλητῶν·
ὄθεν μνήμην πάντες σὴν σεπτὴν σέβοντες
ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου
καὶ κράζομεν ἐν εὐλαβείᾳ·

Χαῖρε, ἡ στάθμη τῆς εὐσεβείας·
χαῖρε, ἡ στήλη τῆς ἀληθείας.

Χαῖρε, Ἰακώβου τοῦ θείου ἀντάδελφε·
χαῖρε, εὐϊλάτου Ὑψίστου Ἀπόστολε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφώτισας λόγοις ἅπασαν τὴν γῆν·
χαῖρε, ὅτι ἔθνη ἔδειξας σοὶ οἰκοῦσαν ἀρετήν.

Χαῖρε, τῶν θαυμασίων τοῦ Χριστοῦ ὁ αὐτόπτης·
χαῖρε, θείων χαρίτων ἰλαρώτατος δότης.

Χαῖρε, Χριστὸν ὁ ἔχων διδάσκαλον·
χαῖρε, Αὐτὸν γινώσκων ὡς Κύριον.

Χαῖρε, διάκοσμος τῆς Ἐκκλησίας·
χαῖρε, διδάσκαλος τῆς σωτηρίας·

Χαίροις, στόμα τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἰούδα, τοῦ προσωνυμουμένου Θαδδαίου ἢ Λεββαίου.

Στίχοι.

**Χριστοῦ ῥημάτων αὐτήκοε, Ἰούδα,
Αὐτοῦ δόξης αὐτόπτης πέλεις ἐν πόλῳ.**

Ὁ ἐνδοξος καὶ πανεύφημος ἀπόστολος Ἰούδας, ὁ
προσωνυμούμενος Θαδδαῖος ἢ Λεββαῖος ἦν ἀδελφὸς κατὰ σάρκα

τοῦ Κυρίου καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπεσκέφθη τὴν Ἔδεσσαν καὶ ἐν τῇ πόλει Ἀραράτ συλληφθεὶς ἀνηγορεύθη καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ τῶν ἀπίστων.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀκατάβλητον,
Ἰούδα, ἔχων φρόνημα
καὶ ἐπωμάδιον
φέρων Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ
τὴν κτίσιν διέδραμες
κηρύττων ἔγερσιν
τὴν τριήμερον
Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν
τῶν νεκρῶν ἐκ τῶν μνημείων.

Ἄνερ ἔνθεε,
τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον
Χριστοῦ ἐκήρυξας
ὡς χριστοκῆρυξ σεπτὸς
εἰς κόσμου τὰ πέρατα,
Ἰούδα πάνσοφε,
καὶ ἀλήθειαν
ἐκ τοῦ θανάτου σῶζουσαν
ἐμεγάλυνας τὸν κόσμον.

Δυναμούμενος
τῷ σθένει Διδασκάλου σου,
τοῦ πανοικτίρμονος
καὶ Ζωοδότου Χριστοῦ,
ἀσθένειαν σώματος
φθαρτοῦ ἀπήλασας
καὶ ὡς ἄυλος
τοῦ μαρτυρίου ἤνυσας
τὴν ὁδόν, Ἰούδα μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Εὐσυμπάθητε
Θεογεννήτορ Δέσποινα,
τοῖς ἀνυμνοῦσί σε
ὡς εὐίλατου Θεοῦ
μητέρα κατάπεμψον
τὸ μέγα ἔλεος

καὶ τὸ πέλαγος
τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Τόκου σου,
χοϊκῶν τοῦ εὐεργέτου.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λάμπων Παρακλήτου φωταυγεία,
Ἰούδα, δωδεκαριθμοῦ δήμου καύχημα
Ἀποστόλων, ἅπασαν
κτίσιν κατεφώτισας
αὐγαῖς τοῦ σοῦ κηρύγματος
καὶ τῆς σῆς χάριτος,
δοθείσης σοι παρὰ τοῦ Κυρίου
δαψιλῶς, τοῦ μόνου
τοῦ κόσμου Φωτοδότου.

Φέγγει διδαχῶν ἀστραπηβόλων
τῶν σῶν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Ἑδεσσαν,
μάκαρ, καὶ περίχωρον
Ἄραράτ ἐφώτισας,
ἦν ἔτι κατηγλαΐσας
τοῦ μαρτυρίου σου
παμφώτοις ἀστραπαῖς, θεοφόρε,
Ἀποστόλων κλέος
τῶν Δώδεκα, Ἰούδα.

Ὁ τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων
πολύτιμος μαργαρίτης τοῦ Παντάνακτος
πίστιν διεκόσμησας
τὴν ὀρθὴν καὶ ἄμειπτον,
ἀεὶ τὴν διασώζουσαν
βροτῶν συστήματα
φθορᾶς ἐκ τοῦ θανάτου, Ἰούδα,
πνευματοκινήτων
χριστοκηρύκων γέρας.

Θεοτοκίον.

Θύρα σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων
ὑπάρχεις, Θεογεννήτορ Μητροπάρθενε,
Παναγία Δέσποινα,
ἦν ἀεὶ γεραίρομεν
ὡς πύλην ἀδιόδευτον,
ἦν μόνον Κύριος
διώδευσεν ἀφράστως, ὁ μόνος
ὀδηγήσας γένος
βροτῶν πρὸς πόλον δόξης.

Ῥδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

Ἐλαβες Χριστοῦ
τὴν χάριν, Ἀπόστολε
Ἰούδα, πάνσοφε,
ὡς Αὐτοῦ αὐτήκοος
τῶν θεοφθόγγων
ῥημάτων, ἅγιε,
καὶ θαυμαστῶν ἰάσεων
καὶ ἀναστάσεως
τεθνεώτων
τῆς πληθύος, ἔνδοξε,
ὡς αὐτόπτης, ἰᾶσθαι νοσήματα.

Ὁ ἐν τῇ δρακί
βαστάζων τὰ σύμπαντα,
σεπτὸς Θεάνθρωπος,
σοῦ σεπτὸς διδάσκαλος,
Ἰούδα μάκαρ,
βαστάζων οἶακας
τῆς σῆς ψυχῆς κατηύθυνε
σὰ διαβήματα
πρὸς τὰ ἔθνη
ἅπαντα, Ἀπόστολε,
τὴν ἐξ ὕψους κηρῦξαι ἀλήθειαν.

Ῥμνοὶς καὶ ᾠδαῖς
τιμῶντες τὴν μνήμην σου
τὴν ἀεισέβαστον
ὡς ὠραῖον σάπφειρον
σὲ ἀνυμνοῦμεν
ἀγάπης κρείττονος
καὶ σκεῦος ἐκμιμήσεως
παθῶν τοῦ Κτίσαντος,
Θεανθρώπου
Ἰησοῦ, πολύτιμον,
ἀθλοφόρε Ἰούδα, Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαριάμ,
ἀτίμητον μέλαθρον
καὶ ἀνακτόριον
χρυσουγές, Παντάνασσα,
Παμβασιλέως
Χριστοῦ, κραυγάζοντες
προστρέχομεν ἐκάστοτε

τῆ προστασία σου,
ἀντιλήψει
καὶ ἐνθέρμῳ σκέπη σου,
Παναγία Παρθένε,
πανύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Σιών ὑπερῶφ
σὺν τοῦ Κυρίου Μαθητῶν
τῆς δωδεκάδος χορεία
τὴν ἐπιφοίτησιν δεχθεὶς
τοῦ Παρακλήτου, Ἰούδα,
φωτολαμπῆς ὄλος ὄφθης.

Θεοτοκίον.

Δεῖξον ἡμῖν τοῖς σοῖς δούλοις
σπλάγχνα ἐλέους σου Ἰοῦ,
τοῦ πανοικτίρμονος Λόγου
τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
Θεογεννήτορ Παρθένε,
ἀεὶ βροτοὺς ἐλεοῦσα.

**Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα, Κυρίου καὶ Θεοῦ
ιερὲ Ἀπόστολε
καὶ μαθητὰ εὐπειθέστατε,
κατεῖδες θαύματα
σοῦ τοῦ Διδασκάλου
καὶ τῶν λόγων ἤκουσας
Αὐτοῦ τῶν σωτηρίων, πανεύφημε,
οὓς συνειτήρησας
ἐν καρδίᾳ τῷ πανάγνω σου
ἄχρι τέλει
στερῶᾶς σου ἀθλήσεως.

Ἰούδα θεόπτα, ἐν Σιών
ὑπερῶφ εἴληφας
σὺν Ἀποστόλοις τοῖς δώδεκα
τὴν ἐπιφοίτησιν
Πνεύματος τοῦ θείου,
πάντας τοῦ σοφίζοντος,
καὶ ἔδραμες εἰς ἔθνη ὡς ἔλαφος
ὠκύπους, πάνσοφε,

ἐνεγκεῖν Χριστοῦ ἀλήθειαν
καὶ ποτίσαι
αὐτὰ θεῖοις νάμασιν.

Ἰούδα, σὴν μνήμην τὴν σεπτὴν
καὶ λαμπρὰν καὶ πάντιμον
πανηγυρίζοντες σήμερον
πιστῶς κραυγάζομεν·
Ἀποστόλων στῦλε
καὶ στερῶδὸν θεμέλιον
Χριστοῦ τῆς ἀληθείας, στερέωσον
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε
ἐν τῇ πέτρᾳ θείας πίστεως,
τῷ Δεσπότη
Χριστῷ πάσης κτίσεως.

Ἰούδα, ὁδὸν μαρτυρικὴν
γεγηθὼς διήνυσας
καὶ ἀμαράντους ἀπείληφας
στεφάνους, ὄλβιε,
ὥσπερ Ἀποστόλων
θησαυρὸς τῶν Δώδεκα
καὶ μάρτυς ἀκατάβλητος πίστεως·
διὸ ἐκάστοτε
καταστέφομεν τὴν μνήμην σου
ὑμνοῖς
καὶ θεῖοις μελίσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὡς θεόπληκτον ὄργανον καὶ παναρμόνιον ἄρπαν
ἀληθείας καὶ ψυχῶν σωτηρίας κατέγνωμέν σε, Ἰούδα Ἀπόστολε·
καταλιπὼν γὰρ τὴν χορείαν τῶν Δώδεκα
τὴν σάλπιγγα τὴν εὐσεβείας ἐπαιάνισας τοῖς ἔθνεσι
καὶ ἡγείρας πάντας τοὺς καθεύδοντας ἐν σκότει ἀγνωσίας·
καὶ νῦν ἐκ τῶν ἐπάλξεων τῆς θείας δόξης
πάρεχε τὴν εὐλογίαν σου τοῖς εὐλαβῶς τιμῶσί σε
καὶ καταστέφουσιν ὕμνοις τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**
Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου ἡ
γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

**Ἀπόστολος· Πράξεων τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. α΄ 12-17, 21-26).
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὑπέσταν οἱ Ἀπόστολοι...
Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.**

**Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ε΄ 14 -19).
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ
κόσμου...
Ζήτει τῇ ΙΗ΄ Ἰανουαρίου.**

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...
Μεγαλυνάριον.

**Χαίροις, Ἰακώβου ὁ ἀδελφός,
θαυμαστὲ Ἰούδα,
εἷς τῶν Δώδεκα τοῦ Χριστοῦ
θείων Ἀποστόλων,
ὁ καὶ Θαδδαίου κλησιν
ἢ καὶ Λεββαίου ἔχων,
πνευματοφόρητε.**

Δίστιχον.

**Ἀπόστολον Ἰούδαν Διονυσίου
ἡγουμένου χάριν ἦσε Χαραλάμπης.**

**Τ Ε Λ Ο Σ Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν**

Ἀριθμ. Καταλ. Α 400 / 9-7-07